

UVOD

U okviru subjektivnih prava, pored podele na apsolutna i relativna, pri užoj podeli nailazimo na stvarno pravo, kao deo građanskog prava. Ovo pravo sadrži pravne norme koje regulišu odnose među ljudima povodom stvari

Stvarna prava se mogu posmatrati:

objektivnom i subjektivnom smislu.

Objektivno stvarno pravo je skup pravnih normi građanskog prava (izraženih u zakonu ili drugom opštem aktu) koje regulišu odnose između ljudi povodom stvari-subjektivna stvarna prava, sa ciljem da se odredi kome ta prava pripadaju.

Subjektivno stvarno pravo je građansko pravo koje svog imao ca ovlašćuje na neposrednu pravnu vlast na određenim stvarima.

S obzirom na odnos regulisan ovim pravom (između ljudi i stvari) može se reći da je naglašen društveni aspekt. S tim u vezi, odnosi u pogledu stvari mogu se javiti kao faktički i kao pravni odnosi. Faktički odnos se sastoji u raspolaganju ili korišćenju nekog lica određenom stvari i njegovim odnosom prema istoj, bez ulaska u pravnu suštinu. Pravni odnos se uspostavlja između nosioca nekog stvarnog prava i ostalih subjekata dužnih da poštuju stvarnopravna ovlašćenja nekog subjekta na konkretnoj stvari. Ukoliko dođe do nepoštovanja pomenutog ovlašćenja nosilac stvarnih prava raspolaže određenim instrumentima pravne zaštite.

Po svom sadržaju stvarna prava se dele prema vrsti ovlašćenja nosioca prava prema određenoj stvari, i ovom podelom imamo prava svojine i ograničena stvarna prava. Pravo svojine je apsolutno pravo koje svom titularu daje potpunu i isključivu vlast na stvari, dok ograničena stvarna prava omogućuju titularu prava ograničenu vlast.

Obzirom da su stvarna prava prenosiva, javljaju se pravni i ekonomski promet stvarnih prava. Pravni promet podrazumeva prenos subjektivnih apsolutnih prava sa jednog titulara na drugi, a ekonomski prenos raznih stvari iz poseda jednog u posed drugog lica sa ili bez prenosa subjektivnih prava vezanog za stvar iz predmeta.

Odnosi koji se sastoje od skupa ovlašćenja i obaveza na strani različitih subjekata su stvarnopravni odnosi.

Karakteristike stvarnih prava su:

spadaju u kategoriju apsolutnih prava

stvaraju obavezu trećim licima da ne ometaju titulara ovih prava u vršenju stvarnopravnih ovlašćenja

objekti ovih prava mogu biti samo stvari materijalne prirode

sadržaj je unapred utvrđen imperativnim normama i subjekti ga ne mogu

menjati, ali se može vršiti prenos stvarnopravnih ovlašćenja

u napred su utvrđena pravnim normama (zakonski utvrđena)

javnost stvarnih prava podrazumeva upoznavanje zainteresovanih subjekata i svih ostalih sa postojanjem određenih stvarnih prava, što se postiže upisom prava u zemljišne knjige.

Sticanje, zaštita i prestanak prava svojine, prava službenosti, prava stvarnog tereta i prava zaloge uređuju se zakonom.

PRAVO SVOJINE

Pravo svojine predstavlja najvišu pravnu vlast na stvari. Ta vlast obuhvata najviši stepen držanja, korišćenja i raspolaganja stvari, u granicama zakona. Zakon može nametnuti vlasniku stvari određena ograničenja (javnopravne prirode, ili privatnopravne prirode).

Pravo svojine, kao centralni institut prava uopšte, razvijalo se kao skup pravila kojim se normiraju odnosi

povodom prisvajanja ekonomskih vrednosti (prisvajanje dobara). Opšte karakteristike svojine i njenih prava su držanje, korišćenje i raspolaganje određenim sredstvima.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com